

τυχος, καθιστᾷ ἴσως αὐτό ἐτι μᾶλλον μισητόν (1). Ἡ ἀδικόπως ἀδικία τῆς πολιτικῆς ταύτης ὑπῆρξεν ἐπὶ αἰῶνας μία τῶν παραδόξων ἐκείνων ἀνωμαλιῶν, τῶν τοσοῦτω συνεχῶν ἐν τῷ τάπω τῷ μᾶλλον παντός ἄλλου γονίμου ἀντιθέσεων καὶ ἀτυπειῶν. Χάρις εἰς τὸ θαυμάσιον αὐτῆς πολιτεύμα, τὸ οἰκοδόμημα τοῦτο τοῦ χρόνου, τῆς τύχης καὶ τῆς φρονήσεως τῶν ἀνθρώπων, ἡ Ἀγγλία ἔσχεν ἀείποτε τὸ προνόμιον τοῦ νὰ προσελκύη τὰ βλέμματα τοῦ κόσμου. Ἀντικείμενον ποτὲ μὲν θαυμασμοῦ ἐμπαθοῦς, ποτὲ δὲ τυφλοῦ μίσους, τὸ μέγα τοῦτο, εὐτυχές καὶ παράδοξον ἔθνος χρησιμεύει ὡς ἔσμα, ὑπὸ τινος κατ' ἐπιφάνειαν ἀλήθειαν, εἰς τὰς μᾶλλον ἀντικειμένους φωνασκίας. Καὶ ὄντως εἶδομεν ἐνίοτε τοὺς Ἀγγλοὺς ἀφοσιουμένους μετ' ἀφιλοκερδοῦς ζήλου εἰς εὐγενεῖς ὑποθέσεις, εἰς τὴν κατάργησιν, φέρ' εἰπεῖν, τῆς σωματεμπορίας· καὶ ὁμῶς δὲν εἶναι ὅλως ψευδεῖς αἱ τετριμμένοι κατηγορίαι, αἱ διεγείρει πάντοτε εἰς τὰ ξένα ἢ περιφιλαντος πολιτικῆ των. Καὶ μέχρις αὐτῆς τῆς παραφορᾶς τῶν παθῶν των, εὐρίσκεις πεποιθήσιν σοβαρὰν, ἐπιτάττουσαν μὲν σέβας, μὴ ἐμπνέουσιν ὁμῶς καὶ ἐμπιστοσύνην· μᾶλλον ὑπερήφανοι ἢ φιλότιμοι, ἀπλοῖκοι ἢ εἰλικρινεῖς, τίμιοι ἢ ὑψηλόφρονες, δίκαιοι ἢ γενναῖοι, ἔχουσιν εἰς τὸ προνομιούχον μεγαλεῖον τῆς καταγωγῆς αὐτῶν ἀνένδοτον πεποίθησιν, ἣτις ἀποτελεῖ καὶ τὴν δύναμιν καὶ τὰς ἐλλείψεις καὶ τὴν δικαιολογίαν αὐτῶν. Περὰ τοῖς ἔθνεσιν ἐτι μᾶλλον ἢ περὰ τοῖς ἀνθρώποις, τὸ καλὸν καὶ τὸ κακὸν ἀπορρέουσι συνήθως ἐκ τῆς αὐτῆς πηγῆς.

Οἱ Ἴρλανδοὶ ἀνώτεροι τῶν γειτόνων των διὰ τῆς εὐχαρείας περὶ τὴν συμπεριφορὰν, τῆς χάριτος καὶ τοῦ ζήλου, διὰ τινος ἡρωικῆς ζωηρότητος, ἐσυκοφαντήθησαν ὅπως καὶ κατεπίσθησαν ἐπὶ πολλὸν χρόνον, καθόσον μάλιστα οἱ νικηταὶ μόνοι περιέγραφον τὸν χαρακτῆρα τῶν νικηθέντων. Ὁ ἄνθρωπος δὲν πρέπει νὰ δεικνύη αὐστηρότητα πρὸς τοὺς ἠττημένους. Διὸ καὶ ἡ Κ. Στάελ εἰπέ ποτε· «Τὰ ἔθνη εἶναι ἄξια τῆς τύχης των οἷα καὶ ἂν ἦ αὐτῆ. » Τὸ ἀπόφθεγμα ὁμῶς τοῦτο, οὐ μόνον εἶναι αὐστηρόν, ἀλλ' οὐδὲ πάντῃ δίκαιον λογίζεται· διότι πολλάκις ἐπιτυχάνομεν μὲν δι' ἐλαττωμάτων, ἀποτυγχάνομεν δὲ δι' ἀρετῶν. Ἡ ἀδάμαστος ἐπιμονὴ τῶν Ἀγγλων, ἡ ἀπόρασις τοῦ νὰ φθάσωσιν εἰς τοὺς σκοπούς των διὰ παντός τρόπου, εἶναι μὲν ἴσως προτέρημα, οὐδόλωσ ὁμῶς ὀνομάζεται ἀρετῆ· ἡ ἐρασμία φύσις τῶν Ἴρλανδῶν, βεβαίως δὲν εἶναι ἐλάττωμα, πολὺ δ' ὡς ἐκ τούτου ἐβλαφθησαν ἐν τῇ πάλῃ αὐτῶν κατὰ πολιτικῆς σκληρᾶς ἅμα δὲ καὶ ἐπιβούλου. Ὁμολογητέον δὲ πρὸς τιμὴν τοῦ λαοῦ τούτου, ὅτι ποτὲ δὲν συγκατετέθη εἰς τὴν ταπεινώσιν ἑαυτοῦ, καὶ ὅτι ἡ ἱστορία του εἶναι σειρά προσπαθειῶν ἀδικόπως μὲν ἀνανεουμένων, πάντοτε δὲ ἀνισχυμένων εἰς ἀπόσσειν τοῦ ζυγοῦ.

Ἡ κατὰ τῆς Ἀγγλίας μακρὰ πάλη τῆς Ἴρλανδικῆς ὑπῆρξε πόλεμος μᾶλλον ἐθνότητος ἢ θρησκείας. Ἡ θρησκεία ἐχρησίμευσεν ὡς κάλυμμα τῶν πολιτικῶν παθῶν, σημαία ἐπανάστασεως, καὶ διωγμοῦ. Ἀλλὰ κατὰ τὸ 1798 ἐὰν ὁ στρατὸς τῆς ἀνταρσίας ἦτο καθολικός, οἱ πλείστοι ὁμῶς τῶν ἀρχηγῶν ἦσαν διαμαρτυρόμενοι. Ἐκ τοῦ βορείου μέρους ὑπῆρχε μέγχις ἀριθμὸς καὶ μεταξὺ αὐτῶν τῶν τάξεων τοῦ λαοῦ (1). Παράδοξον! οἱ καθολικοὶ δὲν ὑπῆρξαν κατ' ἀρχὰς οἱ ἐνθερμότεροι ὁπαδοὶ τοῦ ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας πολέμου· ἐρχίετο ὅτι ἡ ψυχὴ των καταδύθηθεῖσα ὑπὸ τῆς δουλείας δὲν ἤλιπε πλέον. Ὅθεν δὲν πρέπει νὰ ἀπορωῶμεν ἐὰν καὶ μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῶν καθολικῶν ἐπέζηταν αἰτήματα ἐχθρικά μεταξὺ τῶν δύο λαῶν. Καὶ σήμερον, ἐὰν ἀπαντήσῃς εἰς τὰς χλοερὰς πεδιάδας τῆς Ἴρλανδικῆς μικρὸν χωρικὸν βοδόχρουν καὶ χρυσοκόμην, θέλει σοὶ εἰπεῖ ὑπερηφάνως καὶ θαρρόαλώς· «Ὁ πατήρ μου ἦτο ἐπαρυστάτης, » τίτλον εὐγενείας θεωρῶν τὸ ἐπίθετον τοῦτο. Καὶ ὁμῶς φρονίμως φερόμενοι καὶ σεβόμενοι τὰ συμφέροντα τῆς ἰδίας αὐτῶν πατρίδος, οἱ ἱστοριογράφοι τῆς ἐπανάστασεως προσομιᾶζονται περὶ τῆς πίστεως (loyalty) αὐτῶν πρὸς τὴν Ἀγγλίαν. Ἀνανεοῦντες τὴν ἀνάμνησιν τῆς προσράτου αὐτῆς πάλης, δὲν τολμῶσι νὰ εἰπωσιν ὅ,τι ἔχουσι κατὰ νοῦν. Βλέπεις ὅτι βυθίζουσιν ἐπὶ ἐδάφους εἰσέτι φλογεροῦ, ἐπὶ κόνεως μόλις χλιανθείσης.

Σ.

(Ἔπεται συνέχεια.)

ΔΙΑΦΟΡΑ.

ΝΕΑ ΠΙΕΣΤΗΡΙΑ. — Κατὰ τὴν ἐν Ἀμερικῇ ἐκδομένην ἡμερηΐδα L' ingénieur· κατασκευάσθησαν κατὰ τὸ λήξαν ἔτος ἐν τῇ χώρᾳ ἐκείνῃ μηχανικὰ πιεστήρια, ὧν ὁ κύλινδρος κάμνει 35 στροφὰς κατὰ λεπτόν τῆς ὥρας· ὅταν δὲ οἱ ἐργάται λάθωσι τὴν ἀπαιτουμένην ἔξιν θέλει κάμνει 40 — 60 στροφὰς κατὰ δεύτερον λεπτόν, καὶ ἀντὶ 12,000 φύλλων, θέλει τυπῶναι ἑκατέρωθεν 15,000 φύλλων καθ' ὥραν, ἦτοι 160,000 τὸ ἡμερονύκτιον. Κατασκευάζονται δὲ καὶ ἕτερα πιεστήρια διὰ τὴν ἐκδοσιν τῆς ἡμερηΐδος The Tribune, ἃ θέλουσι τυπῶναι 25,000 φύλλα καθ' ὥραν, ἐνῶ κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς παρούσης ἑκατονταετηρίδος οὐδαμῶς τῆς γῆς ὑπῆρχον πιεστήρια τυπόνοντα πλέον τῶν 400 φύλλων καθ' ὥραν.

(1) Ὅρα τὸ περὶ Ἴρλανδίας τοῦ Gustave de Beaumont.

(1) Μεταξὺ τῶν ἄλλων, ἡ Λόρδος Φίτζ Λιράλδης καὶ οἱ ἕμμενοι ἦσαν διαμαρτυρόμενοι.